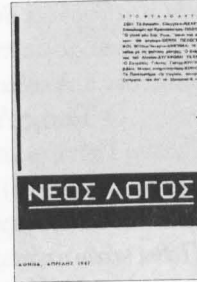

Ο «Νέος Λόγος»

Περιοδικό και αυτό του ενός και μόνο τεύχους (Απρίλιος 1947). Ανοίγει με το άρθρο «Το άγνωστο ευαγγέλιο» του Τ. Λιγνάδη, προβληματισμός «μπροστά στην εποχή μας» (σ. 1-3) και ακολουθούν η μελέτη «Σοσιαλισμός και κρατικοποίηση» του Γεώργιου Α. Κουμάντου (σ. 4-8) και τα ποιήματα: «Ω γλυκύ μου έαρ...» του Κρ. Αθανασούλη, «Fuga» του Κ. Στεργιόπουλου, «Ίσκιιοι που σβήνουν» και «Θα φύγουμε» του Σωτήρη Δημητρίου (γ. 1925).⁶¹ Του τελευταίου, που θα εξελιχθεί σε θεωρητικό υψηλής στάθμης, αναδημοσιεύω το «Ίσκιιοι που σβήνουν»:

52

Κάτω στο πόρτο, σα σβηστεί το δειλινό,
θα φύγουν οι γαλέρες για τους θρύλους.
Ο Δον Κιχώτης με το πείσμα το στερνό
στήνει τον ίσκιο του κατάντικρα στους μύλους.

Κάτι παράξενο μηνά τούτ' η νυχτιά,
βραχνά σημαίνουν στη Μητρόπολη οι καμπάνες.
Κρεμάσαν στον Ζωγράφου εφτά κορμιά
και στις πλαγιές του Γιούρα κροταλίζει
το πολυβόλο των Μακί στριγγιά.

Στου Μέγα Δούκα το παλιό τ' αρχοντικό
σκήνωσε τώρα ο ποπολάρος κι η πλεμπάγια.
Οι Βάρδοι χάσαν τον παλιό τους το σκοπό
και βράζει ασίγαστη η φουρτούνα στα μουράγια.

Στον Άγιο Μάρκο το ρολόι της Βενετιάς
χτυπά μεσάνυχτα κι οι δόγηδες πεθαίνουν.
Βαθιά χουλιάζει στις κοιλάδες ο βοριάς
τα μοιρολόγια σέρνοντας στα κοιμητήρια
στο σύγκροτο της νυχτιάς.

Τεύχ. 1, σ. 9-12

61. Να μην τον συγχέουμε με τον συνώνυμο και συνεπώνυμο αξιόλογο πεζογράφο Σωτήρη Δημητρίου (γ. Θεσπρωτία, 1955) που εμφανίζεται πολύ αργότερα.

